

Sygn. akt III CSK 343/16

POSTANOWIENIE

Dnia 27 kwietnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa E. sp. z o.o. w Z.
przeciwko Gminie Miasta Z. i Skarbowi Państwa - Staroście T.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 27 kwietnia 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 25 lutego 2016 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanej Gminy Miasta Z. oraz pozwanego Skarbu Państwa - Starosty T. po 7200 (siedem tysięcy dwieście) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy, dopuszczającymi wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Strona powodowa zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi Sądu Apelacyjnego z dnia 25 lutego 2016 r. naruszenie art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (jedn. tekst: Dz.U.2014.1446 ze zm.) w związku z art. 131 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (obecnie jedn. tekst: Dz.U.2017.519) oraz naruszenie art. 233, 316 § 1, art. 382, 385, 386 § 1 i art. 391 § 1 k.p.c. - w różnych konfiguracjach, a wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadniła oczywistą jej zasadnością.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W art. 398⁹ §1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na jej oczywistą zasadność, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienia przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy wskazana w niej wadliwość zaskarżonego orzeczenia jest dostrzegalna bez potrzeby dokonywania głębszej analizy (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11, 6 listopada 2015 r., IV CSK 263/15, 13 kwietnia 2016 r., V CSK 622/15). Przytoczone w skardze kasacyjnej okoliczności powinny jednoznacznie wskazywać na to, że w zasadniczym postępowaniu skarga kasacyjna zostanie rozstrzygnięta na korzyść strony, która ją wniosła (por. T. Wiśniewski, w: H. Dolecki, T. Wiśniewski, red. Kodeksu postępowania cywilnego. Komentarz, t. II, Warszawa 2010, s. 233 i 234). W sprawie nie ma

podstaw do stwierdzenia takiego naruszenia żadnego z przepisów powołanych w skardze kasacyjnej strony powodowej. Sprawa była już rozpoznawana przez Sąd Najwyższy (wyrok z dnia 27 sierpnia 2015 r., III CSK 406/14). Zaskarżony wyrok Sądu Apelacyjnego pozostaje w zgodzie z wykładnią prawa zawartą w wymienionym wyroku Sądu Najwyższego.

Z przedstawionych przyczyn, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 98 w związku z art. 108 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz w związku z art. 32 ust. 3 ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. o Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U.2016.2261) i art. 99 k.p.c. oraz § 2 pkt 7 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800) i § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2016.1668).

jw

l.n